

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3204

за изменение в частта за разноските

гр. София, 11.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **7993** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във вр. с 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на жалбоподателя - К. М. М., предявено чрез процесуалния му представител адв. И. М., за изменение на постановеното по делото решение № 1302 от 28.02.2023 г., в частта, с която съдът се е произнесъл по претенцията на страната за разноски, редуцирана до минимума, посочен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 1000,00 лв..

В искането страната възразява срещу размера на възложените в тежест на ответника разноски. Твърди, че сумата от 200 лв., представляваща разлика между поисканите от жалбоподателя 1200 лв. и присъдените от съда 1000 лв., съставлява ДДС, начислен за уговореното адвокатско възнаграждение. В тази връзка акцентира, че ДДС върху адвокатското възнаграждение се дължи по силата на § 2а от Наредба № 1/09.07.2004 г. Позовава се на съдебна и тълкувателна практика на ВКС. Обобщава, че е налице основание за присъждане на пълния размер на поисканите в производството разноски, включващи и 20 % ДДС.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК не е постъпил отговор от насрещната страна.

Административен съд София-град, III отделение, 75-ти състав, намира, че искането на ответника за изменение на постановеното по делото решение е процесуално допустимо, като подадено в срока чл. 248, ал. 1 ГПК, като разгледано по същество искането е основателно.

С решението, чието изменение се претендира, съдът е отменил по жалба на К. М. М. Заповед № 22-4332-002717 от 09.06.2022 г., издадена от Д. Т. на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, буква „а“ от Закона за движението по пътищата.

При този правен резултат съдът е възложил в тежест на СДВР осъществените от жалбоподателя разноски, като с оглед възражението за прекомерност на ответника, ги

е намалил до минимума, посочен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г., а именно 1000 лв.

Основателни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя касателно включване в размера на присъдените разноски на начисления върху адвокатския хонорар ДДС. Съгласно § 2а ДР на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, поради което обосновано е становището, че за платения адвокатски хонорар следва да се присъди и начисления ДДС. Сумата, която е заплатена от К. М. М. за ползване на адвокатска услуга е 1200 лв. и тя следва да се възстанови, като разноски на страната във връзка с водене на делото. Обстоятелството, че услугата е облагаема по смисъла на ЗДДС, както и фактът, че за нуждите на данъчното облагане сумата се дели на данъчна основа и начислен данък, не може да повлияе върху облигационното отношение между страните и да обоснове възстановяване на разноски в по-малък размер от заплатените /в този смисъл определение № 7407/05.06.2018 г. постановено по адм. д. № 10870/2017 г.; определение № 6877/09.05.2019 г. постановено по адм. д. № 10101/20018 г. на петчленен състав на Първа колегия; определение № 10767/10.07.2019 г. постановено по адм. д. № 11079/2018 г.; определение № 10509/30.07.2020 по адм. д. № 14565/2018 г.; определение № 7684/22.05.2020 г. по адм. д. № 2541/2017 г.; определение № 11990/28.09.2020 г. на петчленен състав Втора колегия и др. /.

В обобщение съдът намира искането за изменение на постановеното по делото решение за основателно, поради което и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, вр. чл. 144 АПК, Административен съд - София град, III отделение, 75-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ решение № 1302 от 28.02.2023 г., постановено по административно дело № 7993 от 2022 г. по описа на Административен съд - София град в частта на присъдените с диспозитива на решението разноски в полза на К. М. М., както следва: ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. М. М. с постоянен адрес в [населено място], район О. купел, [улица], ет. 2, ап. 4, разноски за производството в общ размер на 1 210,00 (хиляда двеста и десет) лева.

Определението не подлежи на обжалване на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: